

Setién

José María Setién, el bisbe de Donostia, acaba de complir les noces d'argent al davant d'aquesta diòcesi del País Basc. Amb seixanta-nou anys, aquest sacerdot veterà continua com sempre, sense gens de ganes de mossegar-se la llengua, dient el que pensa, donant proves de la seva valentia i demostrant que té les idees ben posades al cap. Les seves paraules, no podia pas ser d'una altra manera, han fet aixecar els cabells d'una colla de gent, i els han fet sortir grans a la cara –gent com els polítics ultramontans, els psicòpates de la raó d'estat, els especialistes de l'insult radiofònic, els tertulians sense solta ni volta i els columnistes propietaris de la veritat absoluta, tots aquells qui, a més de no veure-hi més enllà del nas, s'acosten sempre al conflicte basc amb més ganes de tirar-hi benzina que no amb la intenció d'ajudar a apagar el foc.

El prelat de Donostia, aquesta vegada, a més de tornar a manifestar que el preocupa la pau i que fa tot allò que creu que pot fer perquè s'acosti el dia que s'acabi la violència, ha deixat molt clar també que és partidari de negociar amb ETA. I com més aviat millor. "Jo sóc partidari –ha dit textualment– que hi hagi les converses necessàries –negociació o no negociació– perquè es posin d'acord sobre quines han de ser les condicions per a sortir d'aquesta situació. És que sembla que l'única cosa que es pugui debatre és si negociació sí o negociació no, i jo dic: parlem i vegem, vosaltres mateixos, si és possible de negociar, i quines condicions fan falta per a poder negociar; i sigueu vosaltres qui, després, treuui la conclusió del que cal fer. Abans de dir sí o no a la negociació, em sembla necessari que hi hagi unes converses en què uns i altres pensin com es pot continuar endavant".

Però, en la línia de la negociació, Setién encara ha anat més lluny. Molt més lluny. El bisbe basc considera que per a parlar amb ETA no és imprescindible que l'organització armada ofereixi abans un compromís de deixar de matar. "Per què? –es demana–. Espero que algú em digui, que m'expliqui, per què. Perquè una de les coses que cal fer és passar a una conversa amb sinceritat, que és prèvia

a la negociació. La negociació pot ser allò a què s'arriba al seu moment. Però, fins i tot per a arribar aquí, bé caldrà parlar, no? En tot cas, si aquesta negociació de bona voluntat és assumida per totes dues parts, a conseqüència d'una conversa prèvia en què, de comú acord, es digui "per aquí hauríem d'anar", a mi, em semblaria molt bé". Més franquesa és difícil.

L'aïllament social d'Herri Batasuna, que han propulsat alguns partits polítics, tampoc no agrada gens a José María Setién "perquè això és declarar la guerra social al País Basc". I en tot cas, diu, ell no està disposat a fer eucaristies especials per als qui vagin a missa de HB i unes altres per a tots els altres. Les coses clares.

Les declaracions de José María Setién han caigut com una bomba i han provocat un notable aldarull en determinats sectors. Es veia venir. L'Associació de Víctimes del Terrorisme, per exemple, ha aixecat el crit al cel i l'ha qualificat de "talp d'ETA". Columnistes i tertulians radiofònics de les emissores de Madrid l'han deixat com un drap brut un dia i un altre. El diputat socialista i ex-ministre de Justícia, Enrique Múgica, ha considerat les afirmacions "escandaloses" i ha dit que Setién li recorda els bisbes de l'Alemanya de Hitler, que només al final de la guerra, quan

es van obrir els camps de la mort, van adonar-se que eren els nazis que manaven al seu país. I Consuelo Ordóñez –germana del regidor del PP assassinat a Donostia per ETA– ha assegurat que les propostes del prelat són d'un "menyspreu absolut a les víctimes". Només ha faltat, doncs, que diguin que el bisbe porta banyes i cua.

No obstant això, el ministre de l'Interior, Jaime Mayor, ha estat tothora prudent. I Elías Yanes, el president de la Conferència Episcopal espanyola ha fet públic de seguit el seu total suport a José María Setién. Tots dos coneixen bé el paper de l'església en les negociacions de l'Ulster, i saben perfectament el pes específic del bisbe de Donostia. Un home que podria ser clau si es posava en marxa un futur procés de pau a Euskadi. Una tasca difícil que no tothom pot fer. ■

XAVIER VINADER

"El bisbe de Donostia, José María Setién, podria ser clau si es posara en marxa un futur procés de pau a Euskadi. Una tasca difícil que no tothom pot fer."